

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

Blank oval space for a name or note.

כלים פרק א'

א אבות הטומאות: השרץ, ושכבת זרע,
 וטמא מת, והמצורע בימי ספרו, ומי חטאת
 שאין בהם כדי הניזה. הרי אלו מטמאין אדם
 וכלים במגע, וכלי חרש באויר, ואינם מטמאין
 במשא.

ב למעלה מהם גבילה, ומי חטאת שיש בהם
 כדי הניזה, שהם מטמאין את האדם במשא
 לטמא בגדים במגע, וחשוכי בגדים במגע.

ג למעלה מהן בועל נדה, שהוא מטמא
 משכב תחתון פעליון. למעלה מהן זובו של זב
 ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו, ודם הנדה,
 שהן מטמאין במגע ובמשא. למעלה מהן
 מרקב, שהוא מטמא תחת אבן מסמא. למעלה
 מן המרקב, משכב, ששונה מגעו למשא.
 למעלה מן המשכב, הזב, שהזב עושה משכב,
 ואין משכב עושה משכב.

ד למעלה מן הזב, זבה, שהיא מטמאה את
 בועלה. למעלה מן הזבה, מצורע, שהוא מטמא
 בביאה. למעלה מן המצורע, עצם פשעורה,
 שהוא מטמא טומאת שבועה. תמור מפולם,
 תמת, שהוא מטמא באוהל, מה שאין פולם
 מטמאין.

ה עשר טומאות פורשות מן האדם: מחוסר
 כיפורים, אסור בקודש ומותר בתרומה
 ובמעשר. תזר להיות טבול יום, אסור בקודש
 ובתרומה ומותר במעשר. תזר להיות בעל קרי,
 אסור בשלשתן.

כלים פרק א'

א אבות הטומאות: השרץ, ושכבת זרע,
 וטמא מת, והמצורע בימי ספרו, ומי חטאת
 שאין בהם כדי הניזה. הרי אלו מטמאין אדם
 וכלים במגע, וכלי חרש באויר, ואינם מטמאין
 במשא.

ב למעלה מהם גבילה, ומי חטאת שיש בהם
 כדי הניזה, שהם מטמאין את האדם במשא
 לטמא בגדים במגע, וחשוכי בגדים במגע.

ג למעלה מהן בועל נדה, שהוא מטמא
 משכב תחתון פעליון. למעלה מהן זובו של זב
 ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו, ודם הנדה,
 שהן מטמאין במגע ובמשא. למעלה מהן
 מרקב, שהוא מטמא תחת אבן מסמא. למעלה
 מן המרקב, משכב, ששונה מגעו למשא.
 למעלה מן המשכב, הזב, שהזב עושה משכב,
 ואין משכב עושה משכב.

ד למעלה מן הזב, זבה, שהיא מטמאה את
 בועלה. למעלה מן הזבה, מצורע, שהוא מטמא
 בביאה. למעלה מן המצורע, עצם פשעורה,
 שהוא מטמא טומאת שבועה. תמור מפולם,
 תמת, שהוא מטמא באוהל, מה שאין פולם
 מטמאין.

ה עשר טומאות פורשות מן האדם: מחוסר
 כיפורים, אסור בקודש ומותר בתרומה
 ובמעשר. תזר להיות טבול יום, אסור בקודש
 ובתרומה ומותר במעשר. תזר להיות בעל קרי,
 אסור בשלשתן.

כלים
פרק א'

חזר להיות בועל נדה, מטמא משקב תחתון כעליון. חזר להיות זב שראה שתי ראיות, מטמא משקב ומושב, וצריך ביאת מים חיים, ופטור מן הקרבן. ראה שלש, חייב בקרבן.

חזר להיות מצורע מוסגר, מטמא בביאה, ופטור מן הפריעה ומן הפרימה, ומן התגלחת ומן הצפרים. ואם היה מוחלט, חייב בכולן.

פירש ממנו אבר שאין עליו בשר כראוי, מטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא באוהל. ואם יש עליו בשר כראוי, מטמא במגע ובמשא ובאוהל. שיעור בשר כראוי, כדי להעלות ארוכה. רבי יהודה אומר: אם יש במקום אחד כדי להקיפו בחוט ערב, יש בו להעלות ארוכה.

ו עשר קדושות הן: ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות. ומה היא קדושתה? שמביאים ממנה העומר והביכורים ושתי הלחם, מה שאין מביאים מן מכל הארצות.

ז עזירות המוקפות חומה מקודשות ממנה, שמשלחים מתוכן את המצורעים, ומסבבין לתוכן מת עד שירצו. יצא, אין מחזירין אותן.

ח לפנים מן החומה מקודש מהם, שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקודש ממנו, שאין זבים וזבות, נדות ויולדות, נכנסים לשם. החיל מקודש ממנו, שאין גוים וטמא מת נכנסים לשם.

עזרת נשים מקודשת ממנו, שאין טבול יום נכנס לשם, ואין חייבים עליה תטאת. עזרת ישראל מקודשת ממנה, שאין מחוסר פיפורים נכנס לשם, וחיבבין עליה תטאת. עזרת הפהגים מקודשת ממנה, שאין ישראל נכנסים לשם אלא בשעת צרכיהם – לסמיכה לשחיטה ולתנופה.

ט בין האולם ולמזבח מקודש ממנה, שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקודש ממנו, שאין נכנס לשם שלא רחוצ זדים ורגלים. קודש הקדשים מקודש מהם, שאין נכנס לשם אלא כהן גדול ביום הפיפורים בשעת העבודה.

כלים
פרק א'

ת ל ב ג מ מ ת
פ ת ל ז ש ש ר
מ מ ו ו ב מ ת
ו מ ה ר ש ח ב

ת ל מ מ מ ב
ו מ ה ו ה ו ה
ו ה ו ה מ ח ב

פ מ א ש ע ב פ
מ ב ו ו מ ב ו
י ע ב ב ק מ ב ו
ו ש ב ב פ פ ל

א ר י א א י ב א
פ ל ב ש י ב ל א

ו ע ק ה א י מ
מ ה ו ה ק ש
מ ה ו ה מ
ש מ פ מ ה

ז ע ה ח מ מ
ש ש מ א ה ו
ל מ ע ש י א מ א

ח ל מ ה מ מ ש
ש ק ק ו ש ה ה
מ מ ש ז ו ג ו
ג ל ה מ מ ש ג
ו מ ג ל

ע ג מ מ מ ש ט י
ג ל ו ח ע ח ע
י מ מ ש מ פ
ג ל ו ע ח ע ה
מ מ ש י ש ג ל
א ב א ל ל

ט ב ה ו מ מ ש
ב מ ו ו ר ג ל ה
מ מ ש ג ל ש ר
י ו ק ה מ מ
ש ג ל א כ ג ב ה

כלים
פרק א'

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט	מ	מא	מב	מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	נ	נא	נב	נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט	ס	סא	סב	סג	סד	סה	סו	סז	סח	סט	ע	עא	עב	עג	עד	עה	עו	עז	עח	עט	פ	פא	פב	פג	פד	פה	פו	פז	פח	פט	צ	צא	צב	צג	צד	צה	צו	צז	צח	צט	ק	קא	קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט	ר	רא	רב	רג	רד	רה	רו	רז	רח	רט	ש	שא	שב	שג	שד	שה	שו	שז	שח	שט	ת	תא	תב	תג	תד	תה	תו	תז	תח	תט
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----

כלים
פרק א'

אמר רבי יוסי: בתמישה דברים בין האולם
ולמזבח שנה להיכל – שאין בעלי מומין
ופרועי ראש ושתוניי נין ושלא רחוקי גדים
ורגלים נכנסים לשם, ופורשין מבין האולם
ולמזבח בשעת הקטרה.

